

לְוִיָּתָן

עלון פרשת השבוע של המועצה הדתית בת-ים

הרב יוסף קרון שליט"א
רב בית הכנסת "אלי כהן"
בת-ים

לא מחשבותיי מחשבותיכם.

"אולם בלא התקשרות לארץ ישראל אי אפשר לזכות לרוח הקודש אפילו אם מצד המעשים ראויים לזה והוא גם עניין הציפייה לישועה, שהאדם נשאל עליו לאחר פטירתו, שעל ידי הציפייה לישועה המחשבות אודות הגאולה מתנשאים במקצת למעמד הגאולה ובה סוללים דרך לגלוי הישועה בשלמותה" (מעייני השועה - הרב חרל"פ זצ"ל)

ב"ה זוכים אנו, בחודש שהזיו מאיר בו עלינו ברחמים רבים בחודש של אני ה' רופאך, המרפא את מחשבותינו האמיתיים, לקשור טוב המחשבות למחשבת של בורא עולם, להביט בעיניים של עין פקחא, עין טובה על כל הטוב, אשר עשה ועושה עימנו ה' בארצנו הקדושה. זוכים אנו לראות עין בעין בשוב ה' את שיבת ציון, כל חלומותינו הולכים ובהים, ומתמלאים בתחייה מחודשת, בטל חיים, המעניקים לנו את היסוד למלוכה. עלינו בימים הללו לקשור את המחשבות למחשבות מרוממות, ולא לחשבונות פרטיים אישיים, לראות את הטוב הכללי, לחשוב טוב ולהאמין, שרק על ידי רבוי מחשבות טובות, נוכה לימים של גאולה שלימה גאולה מכל המצרים, של הגלות, מהרקבון האוחז בעצמות היבשות, להמשיך את פועלם של היקרים והמסולאים מנפ, גיבורי החיל, אשר עמד לעיניהם מחשבת הגאולה של ארצנו הקדושה ומסרו את נפשם בעוז ורוח חדשה של אמונה, כי אנו צריכים להיות פועלים עם א-ל. להתרומם מעל הניצוחים הפרטיים, ולקשור בעבודות אהבה, את כל התפילות של התקווה, לא לשקוע במחשבות של ייאוש, כי אם להביט קדימה. כי הנה ימים באים ימים של גאולה, ובימים שבו אנו נדרשים לחדש ולהתחדש ברענות של תחיית האומה בארצה נחזק האחד את השני ועומק את הביחד ולא את המפלג נקח עיצה עמוקה מישני חברון להבין ושבבו בנים לגבולם ובתפילה הודאה נוכה לעוד ימים טובים של נסים ונפלאות ועימנו יעלה אל ציון עיר קדשנו יהונתן פולארד. ותתקיים בנו ובעינינו בעיר קדשנו יהונתן ונאמר לפניו הלל בשמחה והודאה אמן.

יו"ר המועצה הדתית
ר' בנימין אלחור

קוראים השבת שתי פרשיות, אחרי-מות וקדושים. בתחילת פרשת אחרי-מות יש אזהרה לא לבוא בכל עת אל הקודש. לבוא, אבל לא בכל עת. בתחילת פרשת קדושים נאמר "קדושים תהיו", ובואו בכל עת אל הקודש. השאיפה צריכה להיות אל הקודש, אל קודש הקדושים, אבל צריך לעלות במדרגות מעלה אחר מעלה כסדר המידות. מהזירות אל הדורות, אל הנקיות, אל הפרישות, וכן הלאה במעלות המידות, עד אל הקדושה. הקדושה היא השיא, היא היותר עליונה שבסדר המידות. קדושה היא נבדלות, התרוממות למעלה נישאה כל כך,

עד שאומר הרמח"ל, שאי אפשר להגיע למדרגה זו בלי "סיעתא דשמיא". כל המדרגות עד הקדושה, השגתם תלויה בעבודת האדם, כמובן, בצרוף סיעתא דשמיא להשתדלותו, אבל ע"פ התאמצותו של האדם. לעומת זאת, במדרגות הקדושה, לא האדם משיג אותה, והקב"ה עוזרו, אלא, האדם יכול להיות רק בבחינת "פיתחו לי פתח", "התקדשתם", ואחר כך בא רבש"ע, ומרומם את האדם למדרגת הקדושה. ישראל שואפים למדרגה העליונה הזאת, לא פחות! והם מתאימים למדרגה הזו, מדרגת הקדושה, אסור להתפרץ אל הקודש בלי הכנות. לכל דבר שבקדושה, שאדם עומד לעשות, הוא צריך להכין את עצמו, ורק אז הוא בשל לדבר, ומותר לו לגשת אל הקודש. אל יחשוב האדם ש"קפיצת מדרגות" היא תמיד טובה. אם הוא לא מטהור ומקודש, הוא לא מתאים למדרגה שאליה הוא רוצה לעלות, ואין זו עליה אלא נפילה. צריכים להיזהר לא לקפוץ מדרגות בלי הכנה, חז"ל אומרים, פנה אל אדם שרגיל להתפלל בנוסח מסוים, וכשהוא ניגש להיות ש"צ בבית הכנסת בעיר, רוצים שיתפלל, בנוסח המקובל במקום. לאדם זה יש קושי לשנות מהנוסח הרגיל שלו, זה מבלבל אותו, ולכן הוא רוצה להתפלל בנוסח של. אמרו לו, שיתפלל בנוסח של, אבל את הקדושה יגיד בנוסח של הציבור. שאלתו הייתה, האם אפשר להגיד קדושה בנוסח של הציבור, ושמונה עשרה בנוסח אחר? עניתי לו, שהעובר לפני התיבה צריך לדעת, שהוא לא מתפלל תפילה פרטית. הוא שליח של הציבור, ולכל ציבור יש את הסדר שלו ואת הנוסח שלו. לכן, כאשר אתה מציג את הציבור, אתה צריך להתפלל לפי הנוסח של הציבור. במקום שכל אחד ניגש לפי הנוסח שלו, זה בסדר, כך הציבור רוצה, אבל במקום שהציבור מאד מוגדר, אדם צריך לדעת שכך הוא מתפלל. אנשי קודש הנמצאים באומה, העוסקים בצד הרוחני, בעומק של אמונה, בעומק לימודה של תורה, בתפילה ובהתקדשות, הם בבחינת כוהנים בישראל. אותם אנשים צריכים לדעת, שיש להם תפקיד כמו לכהן. כאשר הם עולים במדרגות, הם לא עולים רק לעצמם, הם מציגים את האומה כולה. אדם הנמצא במדרגה רוחנית מיוחדת, היא לא פרטית שלו אלא היא ביטוי של מעלות האומה המופיעות בו, וכשהוא מתעלה, הוא בשליחות האומה כולה. בעמד השליח נותן כח עצום ועוצמה מיוחדת במינה, מצד אחד. ומאידך, מטיל אחריות גדולה מאד. הוא לא אדם פרטי, ההתעלות שלו נוגעת לרבים, ולכן היא צריכה להיות במלוא השלמות, במלוא ההתקנות, ולצורך כך יש לבוא מוכנים.

בברכת שבת שלום

פרשת השבוע: אחרי-קדושים

ו' אייר תשע"ב

כניסת השבת:
18:56

יציאת השבת:
20:00

רבנו תם:
20:31

מפטירין:
ויהי דבר

העלון לעילוי נשמת

הרה"ה שאול יוסף וינגרין זצ"ל

ר' אברהם בן שמחה ז"ל

ר' יעיש בן רחל ז"ל

ר' חנניה טייסה ז"ל

מאיר בן רות ז"ל

פרשת אחרי מות - קדושים

אחרי מות שני בני אהרן בקרבם לפני ה' וימותו

נאמר בזוהר הקדוש כי נדב ואביהוא עדיין היו לטמה מבני עשרים ולפיכך נקראו "בני אהרן", כלומר בנין ברושות אביהם. אם כן כיצד נעשו, והלא כלל הוא בדינו שאין מענישים בטמא לאדם עשרים שנה? אמנם נראה מהגמרא בברכות דף לא לפי השטרו של הצ"ח שם שקטן אפילו והוכח מאד נעשו אפילו פחות מגול עשירם. ואם כן זה הסבר הפוסקים ויהי אחרי מות שני בני אהרן": ואם כן נראה לישב גם לכן ממשכה התורה ואומרת "בקרבם לפני ה'", כלומר הם היו בדרגה גבוהה של חכמה עד כדי כך שה' דיבר איתם, ואם כן נחשבים כגדולים לעיניו זה ולכן נעשו.

ונשא השעיר את כל עוונותם ולא ארץ גזירה

יש להבין מדוע לא השעיר אשר נשחט במקדש הוא המכפר על עוונות בני ישראל, אלא דווקא זה שנשלח למדבר? ועוד קשה מדוע השעיר אשר נשלח אל ארץ גזירה נשלח על ידי איש עתי, שאינו כהן - הרי גם זו מעבודות המקדש והכפרה? והנה כבר ביאר הרמב"ן שטעם הקרבנות הוא בשביל שיראה האדם מה עושים לקרבן ויחשוב בליבו שאותו דבר היו צריכים לעשות לו בגלל חטאו, ורק ה' חס עליו ואיפשר לו לתת תחליף במקומו. אם כן, כך כאשר יחשוב באיזה מיתה משונה ואכזרית הקרבן הזה נהרג מיד עוללים בדרגה הרהרתי תשובה. ועל פי זה נראה לישב גם את השאלה השניה שהעלנו - הסיבה שנשלח למדבר וגם נשלח על ידי איש זר ולא כהן היא שכך מועבר המסר לכל יהודי, שהענישה מאיתו יתברך יכולה להתבצע לכל אחד ובלי מגבלה של מקום, ואותו הדבר החזרה בתשובה מתקבלת מכולם.

הקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ופירש"י מתודה עליו עונותיו ועונות ביתו. והיינו אשתו. ויל"ע דבשלמא כשאדם מתודה על עונותיו הרי זה 'יודיו', אבל כשמתודה על עונות של אחר מה שייך כאן יודיו, אדרבא לכאורה הוא 'לשון הרע' כשאומר שיש להם עונות, ומצינו בישעיה (ו, ה) שאמר בתוך עם טמא שפתים אנכי וישב, ואמרו עלה שהיה בזה חטא לשה"ר שהזכיר את עונות בני ישראל, ושם הוא חידוש, שכן אינו מפרט זאת על אדם מסיים אלא על הכלל, ובתוך הכלל רדאי יש חטאים, ומ"מ היה לה"ר, וכ"כ כשאומר על אדם מסיים שחטא דהר"ז לשה"ר. וחזונו מכאן דכשמוכיחים חטא של אדם בכדי לבקש מחילה אין זה שייך כלל לדיני לשון הרע, ואדרבא כך הוא צורת בקשת המחילה.

והנה הדבר פשוט דגם אם הכה"ג יודע בעצמו או באשתו שלא חטאו בשנה זו, דהרי הוא צריך להתודות, לפי שכגודל דרגת האדם כן הוא נתבע יותר. והרמב"ם כתב באגרות (נדפס בגליון המשניות אבות פ"ב מ"ח) שאילו ידע גודל חובתו היה רואה שכל יום עובר על כל המוצר בוידיו ויותר מכך. ובשם הראי"ל אומרים שהרידיו הוא אף על מה שחטא האדם בגלגוליו הקדומים.

וספרתם לכם ממחורת השבת

והחנינו (מצוה ש"ו) ביאר דמטרת הספירה היא לצפות ולחכות למתן תורה, כעבד שאף צל. ויש להבין, שהרי בתורה לא הוזכר כלל ענין הספירה למתן תורה, אלא להקרבת קרבן העומר. ונראה לכאורה שיהיו קרבן העומר שם מן השעורים שהם מאכל בהמה, וענין זה בא ללמדנו שגאולת מצרים איננה המטרה הסופית, שהרי היא רק גאולת הגוף, והיינו גאולת החלק הבהמי של האדם, ובלי התורה עדיין נחשב האדם כבהמה ומאכלו הוא מאכל בהמה, ורק בזמן מתן תורה נשלמה הגאולה בכך שנעשה אדם, והיו ענין קרבן ב' הלחם שהוא בא מחיטה שהוא מאכל אדם, והיינו שבא ללמדנו שעתה בזמן מתן תורה נעשו עם ישראל לאדם ע"י התורה.

ומעתה מבואר מה שכתב בחינוך שזהו ענין הספירה, לספור את הימים מהזמן בו עדיין אנו כבהמה, עד זמן מתן תורה שבה נעשים אנו לאדם.

ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל לעולה

לכאורה יפלא שחטאתו של אהרן ביום הכיפורים הוא פר ואילו קרבן העם לה' לחטאת הוא רק שעיר, והרי מן הראוי היה להטיל על ציבור שלם קרבן גדול יותר מאשר מוטל על הכהן גדול שהוא יחיד, או עכ"פ קרבן שיהו כמו שמצינו שהכהן המשיח וגם הציבור שונים להביא פר על העלם דבר. אך הנה מצינו (יומא סא, א) דר"ש אומר כשם שדם השעיר הנועשה בפנים מכפר על ישראל בטומאת מקדש וקדשיו, כך דם הפר מכפר על הכהנים בטומאת מקדש וקדשיו.

א"כ, מאחר שפרו לא הכהן בא לכפר גם על אחיו הכהנים הנמצאים תמיד בבית המקדש, ועלולים להיכשל בחטא או של טומאת מקדש וקדשיו, לפיכך צריך הכה"ג להביא קרבן גדול יותר גם עבורם, משא"כ הציבור המרוחק בתכלית מאהל מועד, והופעתו במחיצת העזרה היא רק לעתים רחוקות, בוודאי סגי להו בקרבן קטן יותר שהרי אינם נכשלים הרבה בטומאת מקדש וקדשיו

ויבדש רש"י, אין צריך לומר בין פרה לחמור שמובדלין ונכרין הם, אלא בין טהורה לך לטמאה לך, בין שנשחט רובו של סימן לנשחט חציו, וכמה בין רובו לחציו, ומלא שערך. יש להבין איהו חילוקי בין זה, הלא סו"ס הכל הוא ציווי השי"ת ומה בין זה לזה. אך הכוונה בזה היא, דהנה ההבדלה שבין פרה לחמור מפורשת בתורה שבכתב ואילו ההבדלה בין שחיטת רוב סימן לחציו הוא מתורה שבעל פה, וזה בא ללמדנו שצריך להבדיל גם כפי שנשמר לנו בקבלה בתורה שבע"פ, ולא רק בדברים המפורשים במקראות בתורה ושהם ידועים לכל.

סיפור לשבת - תנינת המתנה לאבינו ולא להסתפק בהטחה

רבי אייל חרף צ"ל בא פעם לאחד מעשירי עירו סלוניס התהרים אבותו בצדקה עבור מצות מנות לאבינוים בעד עניי עירו, בראות העשיר את רב העיירה מודתפק על דלת ביתו, נתמלא שמחה וקיבלו במאור פנים, אך מיד כשהבין את מטרת בואו של הרב, התרימו לתנינת צדקה, השתמט אותו עשיר ואמר לרב: הן יש לי אח עניי מאד שפרנסתו עלי, ואני תומך בו כל היום, ואיני יכול לתמוך בו באחרים. לאחר מספר ימים נתברר, כי אכן נכון הדבר שיש לו אח עניי מאד, אך אותו בירד העלה אף שאחיו העשיר אינו תומך בו כלל, והוא נאלץ לחזור על הפתחים להשיג דבר אוכל לפיו. משנודע הדבר לרבי אייל, כשהוא פגש באותו עשיר, אמר לו הרב בשנינותו: חכמינו שנו באבות 'שלי שלי ושליך שלי' - זו מדה בינונית, ויש אומרים זו מידת סדום, ותמיד תמהתי האין מבינים אנו את הקיצוניות בין שתי המידות בזו האמירה, שלאחד מדה זו מוגדרת כמידה בינונית, ואילו לשני היא מידת סדום! כה קיצוני הוא ההבדל בין החולקים, הייתכן? אולם עתה משמפגשתי בך אומר לך כי כך הם פני הדברים: האומר שלי שלי ושליך שלי' - היינו שאומר אני אפנס את את העני הקרוב לי ואתה תפנס את העני הקרוב לך, הרי זו מדה בינונית, שכן לכל הפחות עוסק הוא במצות הצדקה לעני הקרוב אליו, אבל 'יש אומרים' - היינו שיש כאלו שהם רק אומרים 'שלי שלי', והאמת היא שהם אינם תוננים ולו פרוטה אחת אף לשלהם, לעניים הקרובים אליהם, - זו היא מידת סדום!!

והנה סיפור שהתרחש בדורינו, איך שהשבת קודש שמרה שרפיה רח"ל. סיפר הר"ג רבי אברהם משה קצנלבון שליט"א, רבה של שכונת ניוט בירושלים, והאחרים על העירוב בירושלים ופרמריה: לאחר שרפיה הגדולה בהתרחשה בשנת תשנ"ב, בעירת הרי ירושלים, כשאלפי נציגים נשרפו בפרוודור ירושלים בואכה מושב 'שורש', ושיקפו אותנו בדחיפת ממשש "שורש" בכדי לבוא ולסדר את העירוב מחדש אחרי השריפה. באנו לשם. בתחילה חשבתי שאברכים עם תורה, ואו לכל הפחות קבוצת אנשים דתיים ומסורתיים גרים שם באזור ולכן כל כך חשוב להם שהעירוב יהיה מסודר כהלכתו. אך להפתעתי הרבה, לא מצאתי במקום אנשים הקשורים לדת. מה אם כן, גרם לדחיפתם לעירוב בתחומם"? להתברר, להפתעת כל התושבים, דבר שהוא ממש מדהים. כל המקומות שהיו מוקפים בעירוב בתוך המושב, לא נפעו בשריפה הגדולה, ולא ניוקרו מהאש הגדולה שאכלה בתים שלמים כקש. תושבי המקום ראו בחוש, אמנם כ"סגולה" וענין "שמירה" מבחינתם, אך תיקו העירוב כדת וכדין ביישובם, כדבר שממר והגן על היישוב מפני האש ועל כן הם הזעיקו אותנו בדחיפתו". בעודי במקום, פגשתי שי אדם חילוני בעל נגריה בתחום המושב, והלה בהתרגשות רבה סיפר לי את הנוס הפרטי שלו: עמדתי במרחק כמה קילומטרים, וראיתי את האש מתקדמת ודולקת במהירות לתחומי המושב. את כל מה שפגשה האש היא כילתה בזעמה, לא היה לי ספק שכל רכושני בנגריה היה למאכלת אש ולא יישאר לי כלום מה להציל. כל החברים והשכנים שסובבו אותי, לא יכלו לעזור לי במאומה, ולא נשאר בפיהם רק דברי ניוחמים.

לאחר כמה שעות, שכבר כותבה האש, רצתי למקום כדי לראות מה נשאר מהנגריה שלי, ושם ראיתי מחזה פלאים שלא ראיתי מימי: כאילו עמוד מגן, עמד ליד עמודי העירוב, ולא נתן לאש הגדולה להיכנס לתוך תחום העירוב, האש התפזרה לכדדים, ולכל רכושני הנמצא בתחומי העירוב, לא גרם כל נזק. אמרתי להם, אומר העירוב, קצנלבון שליט"א: עירוב מודרני יש לכם! "אדד המערכת" עצמה, היא העירוב הטוב ביותר שיכלתם ליצור. נוסף לכך, ישנה בדיקה ביטחונית כמה פעמים ביום, לורדא שהגדר תקינה וסגורה. מה הבעיה אם כן? קיבלתם תקציב לשיפוץ ואחזקת העירוב... נו אדרבה, תפתחו במקום נקודת אחיזה לתורה, תורה, מגינה ומצללת".

חשיב כהלכה

שאלות ותשובות מאת הרב"ג יוסף בר שלום שליט"א - הרב הראשי לכת-ים

שאלה: בדין ספירת העומר, אם הנשים גם חייבות בספירת העומר כמו האנשים או לא, ואם יכולות לברך על הספירה כמו הגברים אם ירצו בכך?

תשובה: מאחר שאנו הולכים בתר פסקי מרן, לכן נראה שלספרדיות אין לברך על כל מצות עשה שהזמן גרמא, ובודאי שאסור לברך על ספירת העומר. וכן פסק מרן בשו"ע שהיא מצות עשה שהזמן גרמא. ולפי האר"י הקדוש והמקובלים, אין לאישה לספור ספירת העומר כלל, אפילו ללא ברכה. גם לאשכנזיות ראוי להם שלא לברך כדברי הפוסקים הנ"ל. ואם בכל זאת תתקש האשה שהיא מבני עדות אשכנז לברך יש לה על מי לסמוך. אמנם ספרדיה החפצה במצות הספירה דוקא צריכה לעשות בעצה, שבעלה יברך עבורה והיא תשמע בלבד, אבל לא שתספור אפילו בלא ברכה. ואכמ"ל.

מתנה ושמה שבת

מובא במדרש, מעשה בחכם שהלך לעיר אחת וראה שם יהודי עשיר ששלחנו מזהב, ששה עשר בני אדם צריכים להרימו, ואמר לו: בני, במה זכית לכל העושר הזה? ואמר לו: בזכות שהייתי מכבד את השבת. בני אדם מבקשים קמיעות וסגולות לבעיות צרותיהם בגופם ונפשם - הלא הקמיע הטובה ביותר היא שמירת שבת קודש מקור הברכה, אשר ממנה נשפע ברכה וטובה לכל ששת ימי המעשה. וידוע מעשה בחולה שבא לפני ה"חפץ חיים" לקבל ברכתו לרפואה, ואמר לו: הברכה המועילה והמתקמת ביותר היא ברכתו של שומר שבת. וכשאמר לו החולה: אם כן, אדרבא, יברכנו רבנו השומר שבת. אמר לו: לא די בברכת שומר שבת, אלא צריך לך ברכה מיהודי המוסר נפשו על קדושת השבת, כגון שהוכה או נתבזה על כבוד השבת, הוא הוא שברכותיו מתקבלות, וממנו ראוי לקבל ברכה.

עדכוני כשרות אייר תשע"ב

רבים השואלים בענין וויסקי "שיבס" האם אין בו חשש של חמץ שעבר עליו הפסח?

הרינו להביא את המאמר כפי שנכתב על ידי אחד הרבנים בחו"ל בענין משפחה יהודיה בשם ב. שלפי שמועות החזיקה במנויות של חברת שיבס עד לפני כמה שנים. והיות שיש חשש שלא מכרו חמצם כדון, וישון הוויסקי לוקח כשתים עשרה שנה לפחות לכן רצו לאסור וויסקי זה מדין חמץ שעבר עליו הפסח.

ברור עובדתי

משפחת ברונפמן מחזיקה בחברת וויסקי קנדית בשם סיגרמס. חברת סיגרמס קנתה ב 1949 חברה סקוטית בשם שיבס. בכל השנים כל איגודי הכשרות מארה"ב ומקנדה אישרו מבחינת כשרות מספר מוצרים של אותה חברה (בודאי שארגוני כשרות אלו היו מודעים לבעלות היהודית בחברת סיגרמס)

בסוף 2001 מכרה חברת סיגרמס חברת הבת שלה סיגרמס משקעות, באותה תקופה החזיקה משפחת ברונפמן 25% ממניות של סיגרמס האם. יש תקופות בשנים שעברו שהחזקתם עלו ל 35%.

בערב שבת במדבר תשס"ח קיבלתי מייל מהרב לוי, לשעבר אחד הרבנים מארגון קור מקנדה, שידוע לו שבעבר משפחת ברונפמן מכרה כל השנים את חמצו לשליח חב"ד הרב הנדל על אף שלא השביתו המפעל בפסח ועיין תשובת אגרות משה שבכגון זה המכירה היא כדון אלא שהמוכר גנב מהגוי

היות שחלקן של משפחת ברונפמן בחברה היה רק 25% מהמניות ובאיסור דרבנן עסקינן יש לטעון שעל כל סחורה שנרכשת מחוץ למפעל בעולם אפשר לומר כל דפריש מרובא פריש ולכן אפילו אם לא היה שום מכירת חמץ יש להתיר את המשקה, וצ"ע.

סיכום

משפחת ברונפמן החזיקה בכל השנים בין 35% ל 25% מהמניות של חברת סיגרמס שהחזיקה חברת שיבס ולפי הרבה פוסקים אין חשש של חמץ שעבר עליו הפסח.

אפילו נחשוש שלא מכרו חמצם כדון (היות שלא סגרו המפעל) לפי ערוך השלחן יש להתיר מדין ברירה אחר שפירקו השותפות ועיין שם שרצה להתיר אפילו החלק היהודי.

קבלנו עדות שמשפחת ברונפמן נהגה למכור חמצו אל עף שלא סגרה מפעלי הוויסקי בפסח. ועיין אגרות משה שמתיר המכירה במקרים כאלו.

ואני הקטן הייתי מצרף הפוסקים שמקילים ביי"ש כשיש ספקות אחרים

לכן היות ששתית שיבס נפוצה כבר הרבה שנים והבאנו הרבה צדדים להתיר נראה לי לומר שהמיקל לא הפסיד.

ברכה מחלקת הכשרות

ר' דוד ויצמן מפקח מרכזים ירקנים ואולמות 054-3332075

מנהל המחלקה הרב משה גבאי שליט"א 054-3332073

ר' ויקטור חי מפקח אטליזים וקונדיטוריות 054-3332074

ר' מנחם הורק מפקח מסעדות 054-3332076

מייל moishegabay@gmail.com

ר' לאון יצחק מפקח אזור התעשייה 054-3332078

מפעילות המועצה הדתית בת-ים

בת ים מובילה באיכות חיים המתאימה לכל יהודי

כי שרות זה בדת שלנו

הנסיעה המרכזית של בת ים לרשב"י

ביום ל"ג בעומר

ולקבר האר"י הקדוש

ור' מאיר בעל הנס זיע"א

יום ל"ג בעומר יום הילולה של רבי שמעון בר יוחאי זיע"א,

האוטובוסים יצאו מרחוב פוקס 2 בת ים

בניין המועצה הדתית

בתאריך י"ח אייר יום חמישי 10/5/12 למניינם

בשעה 9:00 הנסיעה חזרה משוערת בשעה 21:00

הנסיעה במעמד הרבנים שליט"א:

הרב משה חי מזרחי שליט"א

הרב ישראל מלכה שליט"א הרב יעקב רוזין שליט"א

הרב ישראל לוגסי שליט"א הרב רזיאל אלול שליט"א

הרב הראל מלכה שליט"א

מר אורי בוסקילה מ"מ ראש העיר

ור' בנימין אחרר יו"ר המועצה הדתית

זרזיזים מקדימים מס' מקומות מוגבל

דוד נחמיאס 050-8100390

אין עוד מלבדו

המרכז להפצת יהדות

רחוב ניסנבאום 29 קומה 1

"הפוך בה והפוך בה דכולא בה"

יום ראשון:

הרב גולן רוזן שליט"א

הלכות שבת

יום שני:

הרב דוד פרץ שליט"א נביא

יום שלישי:

הרב דוד פרץ שליט"א מוסר

יום רביעי:

הרב משה פרזיס שליט"א

הלכות

יום חמישי:

הרב אברהם ישראל שליט"א

פרשת שבוע

חז"ל! חז"ל! חז"ל! חז"ל!

בכל יום בין השעות 15:00-18:00

שיעור עם הרב הראל מלכה שליט"א

מנחה וערבית ברצף

בשעה 18:00

נפתח מניין חדש

בשעה 8:00 בבוקר

בבית "בית א-ל",

רח' בן ציון ישראל 15 בת ים.

המזגן פתוח ללא עלות בימות הקיץ.

ישיבת "למען שמו באהבה"

תלמידו של הבבא אלעזר זצוק"ל

הרה"ג ר' יח"ד (יוסף חיים דוד)

חדד שליט"א

ראש כולל "עדות ביהוסף", באר שבע

אי"ה יום רביעי הקרוב, י' באייר

(02.05 למניינם)

20:00-21:00 רחוב הרצל 55, בת-ים

ג א ו ל ה גמילות חסדים אהבת חנם ותרנות לימוד תורה הלכה למעשה

משרדי המועצה הדתית והרבנות פתוחים א-ה 8:30 עד 12:00 א' ג' גם אחרי הצהריים 16:00 עד 18:00

טלפון של המועצה הדתית והרבנות 03-5068883 פקס 03-5068884